

794.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

o uchyleniu grup zarobkowych w ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się grupy zarobkowe, ustalone w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229).

§ 2. Za podstawę wymiaru składek za osoby, podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, określonego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, służy rzeczywiście otrzymywane wynagrodzenie miesięczne, podlegające zaliczeniu do ubezpieczenia w myśl art. 11 do 13 powyższego rozporządzenia, z następującymi zastrzeżeniami:

1) otrzymywane wynagrodzenie zaokrąglą się do jednostek złotego, przyczem kwotę pięćdziesiąt groszy i wyższe przyjmuje się za pełną złotówkę;

2) osoby, nie otrzymujące żadnego wynagrodzenia lub wynagrodzenie niższe od sześćdziesięciu złotych miesięcznie, podlegają ubezpieczeniu z wynagrodzeniem sześćdziesięciu złotych miesięcznie;

3) osoby, otrzymujące wynagrodzenie miesięczne przekraczające siedemset dwadzieścia pięć złotych, podlegają ubezpieczeniu z wynagrodzeniem siedmiuset dwudziestu pięciu złotych miesięcznie.

§ 3. Otrzymywane wynagrodzenie rzeczywiście, ustalone w sposób określony w § 2, stanowi płacę podstawową w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, służącą za podstawę wymiaru składek i świadczeń, przewidzianych w tem rozporządzeniu.

§ 4. Podstawę wymiaru składki w zakresie ubezpieczenia na wypadek braku pracy, przypadającej od ubezpieczonych, w myśl art. 14 ust. 2 i art. 104 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych oraz § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 349), stanowi rzeczywiście otrzymywane wynagrodzenie miesięczne, przekraczające siedemset dwadzieścia pięć złotych, zaokrąglone w sposób, wskazany w § 2 pkt. 1.

§ 5. W zastosowaniu powyższych przepisów rozporządzenia niniejszego ulegają zmianie następujące przepisy:

1) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych:

- a) w art. 12 ust. 2 wyrazy „w grupie zarobkowej A (art. 14)” zastępuje się wyrazami „z płacą podstawową sześćdziesięciu złotych miesięcznie”; w tym samym zaś ustępie wyrazy „do grupy wyższej” zastępuje się wyrazami „do ubezpieczenia z wyższą płacą podstawową”;
- b) skreśla się ustępy 1 i 2 art. 14, w ustępie zaś ostatnim zastępuje się wyrazy „wprowadzić, w razie zmiany stosunków gospodarczych dalsze, wyższe grupy zarobkowe lub obniżyć grupy, określone w ustępie 1” wyrazami „podwyższyć lub obniżyć maksymalną granicę policzalnego wynagrodzenia, w razie zmiany stosunków gospodarczych”;
- c) w art. 33 ust. 2 skreśla się wyrazy „grupy zarobkowej”, w ustępie zaś ostatnim wyrazy „płacę podstawową ostatniej grupy zarobkowej” zastępuje się wyrazami „ostatnią płacę podstawową”;
- d) w art. 102 ust. 1 i art. 103 ust. 1 skreśla się wyrazy „w odpowiedniej grupie zarobkowej (art. 14)”;
- e) w art. 104 ust. 2 pkt. 2 skreśla się wyrazy „w danej grupie zarobkowej”; w punkcie zaś 3 zastępuje się wyrazy „w grupie zarobkowej N (art. 14 ust. 2)” wyrazami „od płacy podstawowej siedmiuset dwudziestu pięciu złotych miesięcznie”, oraz wyrazy „siedemset dwadzieścia” wyrazami „siedemset dwadzieścia pięć”;
- f) w art. 105 ust. 4 zastępuje się wyrazy „płacę podstawową najwyższej grupy zarobkowej” wyrazami „siedemset dwadzieścia pięć złotych miesięcznie”;

2) w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 349):

- a) w § 1 ust. 1 skreśla się wyrazy „w grupach zarobkowych od A do N włącznie (art. 14 ust. 1)”, w punktach zaś 1 i 2 tego ustępu skreśla się wyrazy „w odpowiedniej grupie zarobkowej”; w punkcie 3 tego ustępu zastępuje się wyrazy „płacy podstawowej w grupie zarobkowej N” wyrazami „od siedmiuset dwudziestu pięciu złotych”;
- b) w § 1 ust. 2 skreśla się wyrazy „w grupie zarobkowej A”, w końcu zaś tego ustępu wyrazy „płacy podstawowej w grupie zarobkowej A” zastępuje się wyrazami „od 60 złotych”;
- c) w § 1 ust. 3 zastępuje się wyrazy „siedemset dwadzieścia” wyrazami „siedemset dwadzieścia pięć”.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*